

پرسشگر امروز

کلیدوازه‌ها

آشنایی
آموزش
پژوهش
کتابخانه
دانش

به خاطر پرسشگر بودن او.
در جای دیگر، پیامبر گرامی اسلام(ص) پرسیدن
همراه با تدبیر و اندیشه را نیمی از علم معرفی می کنند:
«اظهار محبت به مردم نیمی از عقل و اندیشه و خرد انسان
را تشکیل می دهد و سؤال کردنی که بالطف و اندیشه
توأم باشد، نیمی دیگر از علم و دانش انسان را سامان
می بخشد»(نهج الفصاحه، حدیث ۱۰۷:۱۵۷).

رابطه پرسیدن با خوب گوش دادن

عادت به پرسیدن و سؤال کردن با فرمان و دستور
ایجاد نمی شود، بلکه زمینه می خواهد. اجرای شیوه هایی
برای در گیر کردن مخاطبان به فکر کردن، از مهم ترین
راهکارهای ایجاد زمینه و دستیابی به این مقصود است.
در مسیر یادگیری، گوش دادن پله اول آموختن و
سخن گفتن است؛ یعنی خوب گوش کنیم تا خوب
حرف بزنیم برای اینکه پرسشگر خوبی باشیم؛ باید ابتدا
شوننده خوبی باشیم؛ چه، خداوند دو گوش و یک زبان
به ماعطا فرموده است.

**چه علل و عواملی موجب پرسشگر نشدن
دانش آموزان می شود؟**

۱. در گیر نشدن با محظوظ سطح دانش فرآگیر ندگان در
حد محفوظات است و هدف از آموزش ها قبول شدن و
ارتقا به سطح بالاتر است، پس ذهن آنها در گیر محتوا
نمی شود.

۲. معلم محور بودن کلاس. در این صورت به ظاهر،
نکته ای مبهم برای دانش آموز باقی نمی ماند تا سؤال
کند. پس ذهن بالقوه خلاق فرد هرگز به حالت بالفعل
نمی رسد.

۳. جواب دهنی سریع معلم و مشارکت ندادن
دانش آموز در جواب که باعث بروز مشکلاتی نظیر بسته
بودن فکر دانش آموز می شود و قدرت تعییل و خلاقیت
را از روی می کیرد.

۴. ترس و کمرهایی از صحبت کردن در جمع؛
۵. پایین بودن سطح اطلاعات عمومی دانش آموزان؛
۶. بی توجهی معلم به سؤال کردن دانش آموزان.

فَسَلُوْا اهْلَ الْكِرَانِ كُتُمْ لَا تَلَمُوْنَ (نحل/۴۳):
اگر نمی دانید از آگاهان بپرسید.

پرسشگری

پرسش آغاز تفکر است. می گویند پرسش خوب
نصف پاسخ است. برخی نیز معتقدند، پایه و اساس هر
اکتشافی یک پرسش اساسی و بنیادی است. در آموزش
نیز پرسش، در فرایند یاددهی - یادگیری، نقش مهمی
ایقامی کند.

پرسشگری مهارت مؤثری است که راه به پاسخ
می برد. نهادینه کردن این رسم نیکو، به معنای دستگیری
مخاطبان برای رسیلان به سر منزل مقصود در جاده تعلیم
و تربیت است.

هم سؤال از علم خیزد هم جواب
همجو خار و گل که از خاک است و آب
(مولوی)

اگر مابتونیم به فرزندانمان مهارت پرسشگری بیاموزیم
تابانند که طرح پرسش، کلید دست یافتن به پاسخ های
بزرگ است، راه پریچ و خم آموختن را برایشان هموار
کردیم.

صرف نظر از این مطلب، در جامعه امروز تربیت افراد
پرسشگر، متفکر و متقعد ضروری است و اگر آنها به
جای در گیر شدن با مهارت های ساده و مجرزا از هم، با
فعالیت های پیچیده و کل نیگر در گیر شوند، از این طریق
برای چالش با ذینای فردا آمادگی بیشتری به دست
می آورند.

پرسشگری در روایات

پیامبر اسلام(ص) می فرماید: «دانش خزانه هایی دارد
که پرسش کلید آن هاست؛ پس بپرسید تا خدا بر شما
رحمت کند؛ زیرا او چهار کس را در این باره پاداش
می دهد: پرسشگر، آموزگار، شوننده و دوست دار آنها»
(نهج الفصاحه، حدیث ۲۰۹:۲۰).

در این روایت آنچه توجه را جلب می کند، در کنار هم
نهاده شدن شان پرسشگر با معلم و متعلم است. گویی
خداآوند کریم دو مرتبه برای آموزنده علم و دانش رحمت
می فرستد، یکی به خاطر شاگرد بودن او و دیگری

یدالله رحمانی
دیپر منطقه ۵ شهر تهران

پژوهشگر فرد است!

دانش آموزان باشد معلم باید سعی کند در هنگام سؤال کردن از دانش آموزان، اشتباهات خود را به حداقل برساند، زیرا سؤال خوب می تواند پرسش ها و پاسخ های بهتر و بیشتری را به دنبال داشته باشد. در اینجا، به برخی از اشتباهات رایج در پژوهشگری اشاره می شود؛ چه بسا انجام این اشتباهات، برای همیشه شعله فروزان اندیشه و پرسش و میل به دانستن رادر فرد خاموش سازد.

۱. طرح سؤالات زیاد به طور همزمان؛
۲. طرح سؤال و دادن پاسخ از سوی خود معلم؛
۳. همواره سؤال کردن از زرینگترین یا محبوب ترین شاگردان؛
۴. طرح سؤالات بی ربط با موضوع یا زمینه درسی و کلاسی؛
۵. پرسیدن سؤال های تکراری و استفاده نکردن از سؤالات تحقیقی؛
۶. فرصلت فکر کردن به شاگردان ندادن؛
۷. تصحیح نکردن جواب های غلط؛
۸. نادیده گرفتن جواب های متفاوت، به جز یک جواب؛
۹. توجه نکردن به دلالت های جوابی که دانش آموز می دهد؛
۱۰. طرح سؤال های بسیار دشوار و خارج از فهم دانش آموز.

پژوهشگری

زمانی می توان در جامعه امید به بهبود امور داشت که خود رزی در آن توسعه یابد و مردم به پژوهش و جستجوگری علاقمند باشند و هنگامی انسانها می توانند بهترین برنامه ریزی را در امور داشته باشند که به اطلاعات کافی و دقیق دسترسی یابند. مستندسازی فعالیت ها، حفظ و نگهادی آنها به صورت بانک های اطلاعاتی علمی و دارا بودن ساختارهای اطلاع رسانی قوی باعث می شود که افراد در هنگام پژوهش، به دانسته های ارزشمند و مورد نیاز دسترسی داشته باشند و بسیاری از سؤالات پدید آمده در جامعه را بادقت بیشتر جواب دهند. در جامعه ما علاقه به پژوهش بسیار کم است. گفته می شود که بودجه تحقیقاتی مابین $0/3$ درصد تا $5/0$ درصد تولید ناخالص ملی است، در حالی که در کشوری مثل ژاپن این عدد 5 درصد است.

راهکارهایی برای ایجاد «روحیه

پرسشگری» در دانش آموزان

پرسیدن رامی توان ابزاری دانست برای آموختن که هر انسانی از درون کودکی به آن مجده است. محققان توفیق در طرح سؤال های گوناگون را، توفیق در فهم درست آموزه ها می دانند و میزان موفقیت هر دانش آموزی را در ارتباط مستقیم با میزان پرسش های او می دانند. از طرف دیگر، هر معلمی می تواند سطح علمی مخاطبانش را از تعداد و کیفیت پرسش هایی که طرح می کند محکم نماید. یادگیری پایدار در صورتی اتفاق می افتاد که یاددهنده براساس پرسش های یادگیرنده طرز یاددهنی خود را پی ریزی کند. برای اجرایی کردن این مهم، پاره ای از راهکارهای مؤثر را پیشنهادی کنیم:

۱. تقویت مهارت استنباط و تجزیه و تحلیل در دانش آموز؛
۲. پرورش مهارت مشاهده در دانش آموزان؛
۳. شرکت دادن دانش آموزان در بحث های کلاسی؛
۴. گسترش روحیه کارگروهی؛
۵. آموزش عملی شیوه های آموزش دانایی محور به جای حافظه محور؛
۶. طراحی کتاب ها به صورتی که تازگی و جذابیت داشته باشد و به ایجاد رغبت در دانش آموزان به مطالعه و کتاب خوانی پیوندد؛
۷. ایجاد انگیزه کار در معلمان (علاقه به کار در معلمان تقویت شود)؛
۸. ایجاد تغییراتی در نوع و سبک آموزش ها و ارزش شناسی از دانش آموزان؛
۹. توجه به سطوح متفاوت دانش، درک یادگیرنده و فرایندهای ذهنی و فراورده های آموزشی؛
۱۰. تقویت مهارت های حل مسئله و استفاده از سطوح بالاتر تفکر در پردازش.

برخی اشتباهات رایج در سؤال پرسیدن معلمان

از آنجا که طرح سؤال در کلاس درس می تواند خود سرآغاز بیداری حس کنگناوی و پرسش در ذهن

آخوند

متأسفانه در کشور مانجام امور پژوهشی به صورت گروهی خیلی موفق نیست، لذا ضرورت آموزش مهارت‌های کارکردن گروهی، نیاز امروز و فردای جامعه‌ماست و داشت آموزان باید دانسته‌های لازم را در این زمینه فراگیرند و تمرین کنند.

بازدیدهای علمی: برنامه‌ریزی برای بازدیدهای علمی داشت آموزان از مراکز پژوهشی و گفتگوی آنان با پژوهشگران صاحب‌نظر می‌تواند در علاقه‌مند کردن آنان به پژوهش بسیار مؤثر باشد و درس‌های فراوانی به آنان بیاموزد.

کتابخانه‌های مجتمع: تجهیز مدارس به کتابخانه‌های غنی از انواع کتاب‌های دینی، علمی، ادبی، تاریخی، اجتماعی، سیاسی، هنری، فنی و... و علاقه‌مند کردن داشت آموزان به مطالعه، می‌تواند ستر پژوهش را در مدرسه مهیا کند و محیط مناسبی برای رشد فعالیت‌های آموزشی و پژوهشی داشت آموزان باشد. یکی از ویژگی‌های جامعه دوستدار پژوهش، علاقه‌مندی اعضاً آن به مطالعه کردن است.

ایترنوت و داشت آموز: تجهیز مدارس به اینترنت و بهره‌گیری از آن در جهت رشد علمی داشت آموزان با کمک معلمان آموزش دیده، یکی دیگر از نیازهای پژوهشی مدارس است. مدیران مدارس می‌توانند به راحتی با تجهیز مدرسه به رایانه و یک خط تلفن، داشت آموزان را با استفاده درست از اینترنت آشنا کنند و راههای کسب اطلاعات را به آنها بیاموزند. در حال حاضر، در اینترنت، جست‌وجوگری‌های وجود دارد که قادرند به زبان فارسی به جست‌وجوگر فارسی گوگل، با تابیخ و اژدها «خلاقیت»، بیش از یک میلیون مورد جست‌وجو به زبان فارسی به شما معرفی می‌شود. در سال‌های آینده، با رشد تصالع‌های فارسی زبان روی و خواهیم شد. لذا آشنا کردن داشت آموزان با متابع خوب علمی در اینترنت ضروری است. از طرف دیگر، با افزایش اطلاعات داشت آموزان، آنان در آینده قادرند خود را به اینترنت بپرسانند و نتایج یافته‌های خود را متشترک کنند. همین امر می‌تواند بستری مناسب برای ظهور پژوهشگران جوان باشد.

کمیته‌های پژوهشی: در مدارس می‌توان با مشارکت داشت آموزان، کمیته‌های پژوهشی ایجاد کرد. داشت آموزان در این کمیته‌ها بر اساس نیازهای پژوهشی قادرند پژوهش کنند و نتایج به دست آمده را به مسئولان تصمیم‌گیر منتقل کنند و می‌سازند تغییرات مثبت‌شوند.

منابع

۱. مکارم شیرازی. ترجمه قرآن حکیم و شرح آیات منتخب. مرکز طبع و نشر قرآن جمهوری اسلامی ایران. ۱۳۷۸.
۲. موسی، دانیل و ریبولیز، دیوید. آموزش مؤثر یا روش تدریس مؤثر. ترجمه محمدعلی بشارت و حمید شمسی‌پور. انتشارات رشد. ۱۳۸۴. تهران.
۳. رمزی، رابرт دی. ۵۰۱ نکته برای معلمان. ترجمه مرتضی مجذفر و وجید رضا نعیمی. انتشارات قیانی. ۱۳۸۷. تهران.
۴. نهج الفصاحه. چاپ سوم.
۵. حجتی، دکتر محمدقیاق. ادب تعییم و تربیت در اسلام. ع مقاله «دانش آموز پژوهشگر»، نوشتۀ میرزا آقایی، حمید. سه‌شنبه. روزنامه اعتماد ۶ اسفند. ۱۳۸۱. شماره ۲۱۱.
۶. قاسمی‌پویا، اقبال. پژوهش در عمل. چاپ چهارم. پژوهشکده تعلیم و تربیت. ۱۳۸۲. تهران.
۷. قاسمی‌پویا، اقبال. معلم پژوهند. اردیبهشت ۱۳۸۰. تهران.
۸. علیزاده، حسین. روان‌شناسی خانواده. چاپ نخست. گلشن راز. ۱۳۸۳. تهران.

برای ایجاد جامعه‌ای علاقه‌مند به پژوهش، باید فرهنگ آن را پدید آورد و یکی از اقدامات لازم در این خصوص، آشنا کردن داشت آموزان با پژوهش است. حدود ۱۲ میلیون داشت آموز در کشور ما در حال آموختن هستند که کمتر به عنوان استعدادهای بالقوه در عرصه پژوهش نگاه می‌شود. اگر آنان به صورت پژوهشگر تربیت شوند، به راحتی در برابر مشکلات تسلیم نمی‌شوند بلکه با روحیه جست‌وجوگری به دنبال راه حل‌های جدید قدم برمی‌دارند و سربلند می‌شوند. برای گسترش پژوهش بین داشت آموزان، توجه به چند نکته‌ای تواند مفید باشد:

آشنا کردن معلمان با پژوهش: هرگاه معلمان از آموزش‌ها و مهارت‌های لازم در خصوص پژوهش کردن برخوردار شوند، قادرند فرنگ پژوهش را بین داشت آموزان خود نیز توسعه دهند. کاربردی کردن پژوهش در عرصه تعلیم و تربیت می‌تواند زمینه‌ساز تحول در آموزش و پرورش داشت آموزان باشد. اما واقعاً معلمان کشور ما چه انداده با این مقوله آشنا هستند؟ یکی از اقداماتی که وزارت آموزش و پرورش می‌تواند برای پر کردن این خلاصه این دهد، مشارکت دادن معلمان در طرح‌های پژوهشی است که این خود سبب می‌شود آنان علاوه بر اینکه داشت آموزان را آموزش می‌دهند، با نگاه پژوهشگرانه فعالیت‌های خود را نیز برسی و به اصلاح و بهبود امور آموزشی کمک کنند و نتایج دستاوردهای خود را به دیگران منتقل کنند. در انتهای

دهه ۱۹۹۰، نشست بین‌المللی بانکوک

برای توسعه تفکر خلاق» با حضور صاحب‌نظران در زمینه آموزش و پرورش برگزار شد. در آنجا متخصصان اندیشه‌های خود را بیان کردند. برای مثال، پروفسور نریدالیرتون، معتقد بود که معلمان باید همانند پژوهشگر وارد عرصه کار شوند. او از آنان به عنوان بهترین پژوهشگران در صحنه علوم تربیتی نام برد. یکی دیگر از صاحب‌نظران بیان داشت، باید فرستاده‌ای را برای معلمان پدیدآورده که دریاره عملکردشان تفکر کنند و به تبادل نظر با همکاران خود بپرسانند. به همین دلیل، برگزاری دوره‌های آموزشی برای آنان ضروری است. وجود معلمان پژوهشگر، زمینه‌ساز انتقال فرنگ پژوهش به داشت آموزان و جامعه و سرمایه‌گذاری بسیار ارزشمندی برای آینده خواهد بود.

محتوای آموزشی پژوهش: تهیه محتواهای آموزشی مناسب در زمینه پژوهش برای معلمان و داشت آموزان، با کمک صاحب‌نظران، ضروری است. باید علم پژوهش را ساده کرد و آن را به داشت آموزان آموخت، به گونه‌ای که آنان پژوهش را در فعالیت‌های روزمره خود به کار گیرند و خود را برای انجام فعالیت‌های پژوهشی پیچیده‌تر در عرصه کار و زندگی مهیا کنند تا دیگر به واسطه ترس از پژوهش، از آن دوری نکنند. آموزش مهارت‌های گروهی: یکی از ویژگی‌های تحقیق، انجام پژوهش به صورت گروهی است.